

Joanna Leska-Ślęzak

Uniwersytet Gdański

Jarosław Ślęzak

Pomorska Szkoła Wyższa w Starogardzie Gdańskim

Zmiany w polskiej polityce migracyjnej

Polska od XIX w. prowadziła politykę emigracyjną, która była związana z sytuacją polityczną, społeczną i ekonomiczną, a także polityką państw zaborczych. Po odzyskaniu przez Polskę niepodległości w 1918 r. emigrowały z Polski głównie duże grupy osób zatrudnionych w rolnictwie. Było to spowodowane trudną sytuacją ekonomiczną kraju związaną z wybuchem Wielkiego Kryzysu w 1933 r. i spadkiem cen zboża. W tym okresie nadmiar robotników rolnych opuszczał Polskę do krajów zamorskich, takich jak Stany Zjednoczone, Kanada, Chile, Brazylia czy Australia. W Europie emigranci z Polski udawali się głównie do kopalń węgla kamiennego położonych w Belgii, Królestwie Niderlandów, we Francji i w Niemczech. W latach 1860–1940 Polskę opuściło 5 mln Polaków¹, a po II wojnie światowej poza granicami kraju przebywało 5 mln Polaków.

W latach 50. XX w., nazywanych w literaturze migracyjnej okresem Wielkiego Zamknięcia, kiedy nastąpiło zatrzymanie procesu migracji Polaków, to zjawisko zostało ograniczone do kilkunastu tysięcy w skali roku. Pod koniec lat 50. prawo do wyjazdu z Polski otrzymywały osoby narodowości niemieckiej i dotyczyło to głównie tych, którzy spełniali warunki do otrzymania obywatelstwa niemieckiego. Główny Urząd Statystyczny wskazywał wzrost skali migracji Polaków w latach 60., głównie do krajów Bloku Wschodniego (m.in. NRD i Czechosłowacji). W tym okresie wyemigrowało 240 tys. Polaków. Dane GUS za lata 1971–1980 wyraźnie wskazują na wzrost skali migracji: do NRD wyjechało około 10 mln, a do Czechosłowacji – około 1,3 mln osób. Do krajów zachodnich w tym samym okresie wyjechało około 7,2 mln Polaków. Poza granicami Polski na przełomie 1988/1989 r. przebywało około 19 mln Polaków².

¹ P. Kaczmarczyk, J. Tyrowicz, *Współczesne migracje Polaków*, „Biuletyn” nr 1, listopad 2007, s. 2–4.

² *Ibidem*, s. 5.

Akcesja Polski do Unii Europejskiej a migracje Polaków do państw członkowskich

Przed akcesją Polski do Unii Europejskiej Polacy opuszczali kraj głównie ze względów ekonomicznych i edukacyjnych. Były to głównie migracje czasowe bądź okresowe. Po 2004 r., kiedy rynek pracy w UE został otwarty na pracowników z nowych państw członkowskich (np. poza Holandią i Niemcami, które wprowadziły okresy przejściowe), Polacy emigrowali głównie do Wielkiej Brytanii i Irlandii. Od 2007 r. wybierali Holandię. Kryzys ekonomiczny w 2013 r. spowodował reemigrację wielu Polaków z Irlandii do Królestwa Niderlandów. Warto tu zwrócić uwagę, że wyjeżdżającymi były głównie osoby niewykwalifikowane, które podejmowały pracę w rolnictwie, na przykład na farmach tulipanów, owoców, warzyw itp. Holandia wprowadziła wiele rozwiązań w polityce emigracyjnej w celu zachęcenia cudzoziemców – pracowników wysoko pożądanym, wysoko wykwalifikowanym. Ta kategoria obywateli innych państw miała ułatwiony dostęp do holenderskiego rynku pracy. Pracodawca nie był zobowiązany do załatwienia pracownikom zezwolenia na pracę. Wystarczyło, że zaoferował pracownikowi płacę w wysokości przekraczającej przeciętne wynagrodzenie w Holandii. Interesującym rozwiązaniem było również wprowadzenie prawa rocznego pobytu w celu poszukiwania pracy w charakterze pracownika wysoko wykwalifikowanego dla zagranicznych absolwentów holenderskich szkół wyższych oraz absolwentów czołowych uczelni zagranicznych.

Istotnym aspektem w polityce imigracyjnej Holandii było wprowadzenie integracji imigrantów, na przykład obowiązku udziału w kursach integracyjnych nowoprzybyłych oraz mających prawo pobytu w Holandii. Zastosowano sankcję za nieuczestniczenie w kursach i niezaliczenie tekstów integracyjnych – kary grzywny, wstrzymanie wypłat lub udzielania świadczeń z pomocy społecznej, odmowa wjazdu, pobytu lub nadania obywatelstwa holenderskiego.

Przystąpienie Polski do Unii Europejskiej 1 maja 2004 r. spowodowało przyjęcie całego jej dorobku prawnego. Znalazło to odzwierciedlenie w polityce i ustawodawstwie migracyjnym Polski. Artykuł 9 Konstytucji RP³ stanowi, że przestrzega ona wiążącego ją prawa międzynarodowego. Ponadto z ustawy zasadniczej wynika zasada, że każdy, kto znajduje się pod władzą RP, korzysta z wolności i praw zapewnionych w Konstytucji. Wyjątki od tej zasady, odnoszące się do cudzoziemców, określa ustawa (art. 37 ust. 1 i 2 Konstytucji RP)⁴. Do głównych ustaw określających zasady i warunki wjazdu na terytorium RP oraz pobytu należą ustawa z 12 grudnia 2013 r. o cudzoziemcach⁵ i ustawa z 13 czerwca 2003 r. o udzieleniu cudzoziemcom

³ Konstytucja Rzeczypospolitej Polskiej z 2 kwietnia 1997 r., Dz. U. Nr 78, poz. 483 ze zm.

⁴ J. Słężak, *Status uchodźcy i azylanta a obowiązki państwa przyjmującego* [w:] *Ochrona praw człowieka w polityce migracyjnej Polski i Unii Europejskiej*, red. W. Pływaczewski, M. Ilnicki, Olsztyn 2016, s. 124.

⁵ Dz. U. z 2016 r., poz. 1990, 1948, 2066; Dz. U. z 2017 r., poz. 60, 858.

ochrony na terytorium RP⁶. Trzeba podkreślić, że zgodnie z ustawą o cudzoziemcach, cudzoziemcem jest każdy, kto nie posiada obywatelstwa polskiego. Według statystyk obywatele państw Unii Europejskiej, którzy są zarejestrowani w Polsce, to około 60 tys. osób, obywatele państw spoza Unii Europejskiej to około 120 tys. osób, a nielegalnie przebywający w Polsce cudzoziemcy to około 100 tys. osób⁷.

Państwa członkowskie Unii Europejskiej mają różne doświadczenia w kwestiach integracyjnych imigrantów. Kraje, które przystąpiły po 2004 r. do Unii Europejskiej, w swoich programach skupiły się głównie na:

- rozwiązaniach systemowych,
- kształtowaniu polityk integracyjnych,
- współpracy z instytucjami Unii Europejskiej.

Potrzeby integracyjne w Polsce zidentyfikowano następująco:

- poprawa koordynacji usług i polityk,
- koordynacja i współpraca pomiędzy Unią Europejską a państwami członkowskimi,
- monitoring i ewaluacja z wypracowaniem wskaźników,
- badania dotyczące integracji zmierzające do zwiększenia efektywności,
- zatrudnienie, życie ekonomiczne i samowystarczalność⁸.

Koordynowanie polityki imigracyjnej w Polsce

Do koordynowania polityki imigracyjnej w Polsce powołano Ministerstwo Pracy i Polityki Społecznej (Decyzja Rady Ministrów z 7 września 2004 r.), a 31 lipca 2012 r. przyjęto dokument pod nazwą „Polityka migracyjna Polski – stan obecny i postulowane działania”. Omówiono w nim stan prawny cudzoziemców w Polsce, kwestie nielegalnej imigracji (w tym ochrony cudzoziemców oraz przeciwdziałaniu ich nielegalnemu napływowi), a także kwestie integracji imigrantów. Problematyka integracji cudzoziemców znalazła się w wielu rządowych dokumentach strategicznych:

- Długookresowa Strategia Rozwoju Kraju. Polska 2030. Trzecia fala nowoczesności (prace nad ostateczną wersją dokumentu są w toku),
- Średniookresowa Strategia Rozwoju Kraju. Polska 2020 (dokument przyjęty przez Radę Ministrów 25 września 2012 r.),

⁶ Dz. U. z 2016 r., poz. 1836, 2003; Dz. U. z 2017 r., poz. 60.

⁷ Ł. Łotocki, *Integracja i dyskryminacja – od zagadnień teoretycznych do wyników badań* [w:] *Sąsiedzi czy intruzji? O dyskryminacji cudzoziemców w Polsce*, red. W. Klaus, Warszawa 2010, s. 29–30.

⁸ J. Leska-Ślęzak, *Polska polityka integracji cudzoziemców* [w:] *Ochrona praw człowieka w polityce...*, Olsztyn 2016, s. 128; European Commission Directorate – General for Justice, Freedom and Security, *Synthesis of the multimannual and annual programmes of the member states: priorities and actions of the European Fund of the Integration of third- Country Nationals*, final version 16.06.2010.

- Strategia Rozwoju Kapitału Ludzkiego (prace nad ostateczną wersją dokumentu są w toku),
- Strategia Rozwoju Kapitału Społecznego,
- Strategia Sprawne Państwo 2020.

Do głównych wyzwań w realizacji celów polityki integracji w strategiach należą:

- uwzględnianie trendów demograficznych, w tym kontekście odwołanie się do założeń polityki migracyjnej i zakładanego wzrostu imigracji do Polski,
- dążenie do poprawy spójności społecznej, w tym integracji cudzoziemców, odwołanie się do zasad przeciwdziałania wykluczeniu społecznemu.

Faza przygotowująca cudzoziemca do integracji w kraju przyjmującym to pre-integracja. Polega ona na:

- informowaniu cudzoziemca o realiach życia w Polsce, w tym o sytuacji na rynku pracy, wysokości świadczeń pomocy społecznej,
- zapewnieniu dzieciom cudzoziemców dostępu do edukacji przedszkolnej i szkolnej poza ośrodkiem dla cudzoziemców,
- zakazie umieszczania dzieci cudzoziemców w ośrodkach strzeżonych,
- profesjonalnej edukacji językowej, w trakcie procedury – podziału cudzoziemców na grupy ze względu na płeć i wiek kursantów, prowadzenie nauki języka polskiego jako obcego, wydawanie certyfikatów, umożliwianie zdawania egzaminów państwowych, współpraca z Państwową Komisją Poświadczania Znajomości Języka Polskiego jako Obcego,
- działaniach wspierających profesjonalne kursy języka polskiego – wsparcie wolontariuszy, organizacji pozarządowych, wycieczki, wyjścia do kina itp.,
- przygotowaniu do wejścia na rynek pracy dorosłych i młodzieży przez działania miękkie (informacyjne), działania twarde (kursy zawodowe i edukacja zawodowa, edukacja zawodowa zakończona wydawaniem certyfikatów),
- badaniu kompetencji, zainteresowań i potencjału zawodowego cudzoziemców w ośrodkach oraz poza nimi,
- zapobieganiu negatywnym konsekwencjom bezczynności w trakcie oczekiwania na decyzję o nadaniu statusu,
- zapewnieniu dostępu do rynku pracy nie później niż 6 miesięcy od momentu rozpoczęcia procedury o nadaniu statusu,
- zajęciach aktywizacyjnych (sportowych, kulturalnych) oraz możliwości wykonywania prac społecznie użytecznych i wpływu na życie ośrodka,
- możliwości wykonywania drobnych prac na terenie ośrodka za odpowiednią gratyfikacją.

W procesie integracji ważna jest świadomość prawna i społeczna cudzoziemców w zakresie:

- zatrudniania,
- zapewnienia bezpłatnego dostępu do pomocy prawnej,
- podnoszenia stanu wiedzy urzędników szczebla lokalnego i centralnego w zakresie problematyki i zagadnień związanych z obecnością cudzoziemców objętych ochroną międzynarodową w Polsce,

- oferowania pakietu informacyjnego w różnych formach (papierowej, filmowej, w Internecie, infolinii) oraz organizowania spotkań informacyjnych z udziałem różnych osób (policjantów, dyrektorów szkół, lekarzy itp.),
- dostarczania cudzoziemcom informacji, gdzie i jaką pomoc mogą uzyskać,
- zapewnienia współpracy i koordynacji podmiotów działających na rzecz preintegracji,
- podnoszenia jakości zdrowia psychofizycznego cudzoziemców, usuwania barier językowych i kulturowych w dostępie do pomocy medycznej, zapewnienia finansowania usług medycznych i zakupu leków,
- informowania o hospicjach, opiece paliatywnej i pomocy społecznej⁹.

W procesie integracji istotnym elementem jest angażowanie społeczności migrantów i społeczeństwa przyjmującego. Polega ono na:

- wolontariacie dla cudzoziemców,
- włączeniu mieszkańców ośrodków w prace zespołów lub platform lokalnych (zespoły lokalne),
- zatrudnianiu cudzoziemców w ośrodkach dla cudzoziemców,
- włączaniu lokalnych partnerów społecznych (szkoły, organizacje pozarządowe, kościoły i związki wyznaniowe, władze lokalne, koalicje, lobbying, wolontariat),
- zatrudnianiu asystentów międzykulturowych w szkołach,
- organizowaniu wspólnych imprez dla mieszkańców ośrodków i społeczności lokalnej w ośrodkach i poza nimi¹⁰.

Organizacje migranckie w Polsce

W Polsce organizacje migranckie mają wpływ na integrację nowoprzybyłych cudzoziemców ze społeczeństwem, ponieważ prawo zezwala na tworzenie organizacji imigrantów w formie stowarzyszeń i fundacji. Organizacje mogą aranżować spotkania na terenie szkół, uniwersytetów i kościołów. Celem organizacji migranckich jest pomoc nowoprzybyłym zarówno w kwestiach legalizacyjnych, jak i mniej formalnych. Organizacje korzystają z pracy wolontariuszy, nie są finansowane ze środków publicznych, współpracują z organizacjami pozarządowymi. I tak na przykład Fundacja dla Somalii współpracuje z organizacjami pozarządowymi z Holandii, Finlandii, ze Szwecji i z Wielkiej Brytanii, ukraińska organizacja współpracuje z organizacjami pozarządowymi z Czech i Ukrainy, Ormianie współpracują z organizacjami pozarządowymi z Francji, Włoch i Portugalii. Głównym celem

⁹ *Polska polityka integracji cudzoziemców. Założenia i wytyczne*, dokument Ministerstwa Pracy i Polityki Społecznej, Warszawa 2013.

¹⁰ *Migracje: wyzwania i korzyści. Polityka integracyjna kluczem do sukcesu?*, blog.iom.pl [dostęp: 2.12.2015].

organizacji pozarządowych wspierających imigrantów jest kultywowanie tradycji państwa pochodzenia, prowadzenie kursów językowych, fundowanie stypendiów dla zdolnej młodzieży, tworzenie bibliotek i szerzenie kultury kraju pochodzenia¹¹.

Podkreśla się, że imigranci powinni być otwarci i gotowi do dostosowania się w pewnym stopniu do kultury państwa przyjmującego. Kluczowym problemem jest edukacja. MEN powinno wprowadzić edukację dzieci w zakresie tolerancji, otwartości i wielokulturowości.

Organizacje migranckie są lepiej zorientowane w problemach imigrantów niż polskie organizacje pozarządowe zajmujące się sprawami cudzoziemców. W szczególności dotyczy to:

- dogłębnego rozpoznawania potrzeb i problemów,
- braku bariery językowej,
- lepszego zrozumienia i empatii,
- większego zaufania do swoich rodaków niż Polaków pracujących w organizacjach pozarządowych czy w polskich urzędach.

Natomiast uważają, że polskie organizacje działające na rzecz imigrantów lepiej załatwiają sprawy z pracodawcami i w urzędach państwowych. Często organizacje imigranckie nie wiedzą, że mogą zaproponować władzom lokalnym działania na rzecz swoich społeczności, a współpraca jest oparta na powierzchownych kontaktach, zaproszeniach do udziału w imprezach czy seminariach. Władze lokalne nie są zainteresowane inną formą współpracy.

Organizacje imigranckie zwracają uwagę na zmiany, które należy wprowadzić do współpracy z władzami lokalnymi:

- udział w grupach roboczych ds. integracji,
- udział w projektach w dziedzinie integracji,
- konsultacje w sprawach wymagających procesów decyzyjnych,
- korzystanie z finansowania przez władze lokalne¹².

Ponadto organizacje migranckie uważają, że władze lokalne i krajowe nie doceniają roli, jaką mogą one odgrywać w integracji, że są źródłem informacji o sytuacji i potrzebach cudzoziemców i dzięki ich współpracy powstaną lepsze strategie i wzrośnie efektywność działań¹³.

W lipcu 2011 r. Unia Europejska zwróciła uwagę na problem udziału imigrantów w życiu ekonomicznym, społecznym, kulturalnym i politycznym. W ramach swoich działań stworzyła toolboxy, czyli „skrzynki z narzędziami” – europejskie moduły integracji. Polska w ramach toolboxów wprowadziła do prawa integracyjnego kursy „oprowadzania po domu”, które będą zawierać między innymi następujące elementy:

¹¹ J. Leska-Ślęzak, *Polska polityka...*, s. 130.

¹² E. Grzegorzka, *Organizacje migranckie w Polsce. Działalność i potrzeby, analizy, raporty, ekspertyzy*, Nr 4/2013, s. 4–9.

¹³ M. Rymśa, *Polskie organizacje pozarządowe działające na rzecz cudzoziemców i samoorganizacja środowisk imigranckich w Polsce* (pdf).

- informacje dotyczące obowiązującego w Polsce prawa,
- informacje na temat polskiej oraz lokalnej kultury i obyczajów,
- informacje na temat lokalnych instytucji, urzędów i organizacji pozarządowych oraz sposobu korzystania z ich oferty,
- zagadnienia związane z życiem codziennym w Polsce (np. z wynajęciem mieszkania),
- pouczenie o prawach i obowiązkach cudzoziemców w Polsce.

Istotną rolę w tworzeniu obiektywnego wizerunku migrantów odgrywają media przez wprowadzenie różnorodnych programów, zwrócenie uwagi społeczeństwa i wyczerpanie na zagadnienia związane z wielokulturowością i zróżnicowaniem etnicznym¹⁴.

Polityka integracji ma znaczenie głównie na szczeblu lokalnym, dlatego że migranci będą przebywać w tych społecznościach, a pozytywne nastawienie społeczeństwa i władz samorządowych do nowego zjawiska, jakim są imigranci, stanowi podstawę integracji ze społeczeństwem lokalnym.

Polityka integracji imigrantów w Gdańsku

Od grudnia 2012 r. w Gdańsku rozpoczęło działalność Centrum Wsparcia Imigrantów i Imigrantek. Była to inicjatywa obywatelska skierowana do imigrantów. Celem organizacji jest działanie na rzecz integracji oraz przeciwdziałanie dyskryminacji. Do podstawowych działań należą między innymi:

- informacja prawna,
- wsparcie w kontaktach z urzędami i instytucjami miejskimi,
- kursy języka polskiego,
- doradztwo zawodowe.

Centrum Wsparcia Imigrantów i Imigrantek jest członkiem Platformy przeciwko Handlowi Ludźmi przy Komisji Europejskiej. Jej celem jest edukacja i przeciwdziałanie zjawisku handlu ludźmi, a także współpraca z organizacjami pozarządowymi w tym zakresie.

Do głównych zadań Centrum Wsparcia Imigrantów i Imigrantek należy:

- udzielanie wsparcia imigrantom,
- budowanie społeczności przyjmująco-migranckiej,
- platformy spotkań,
- integracja i współpraca z samorządami na rzecz integracji i budowania polityk migracyjnych¹⁵.

¹⁴ P. Matusz-Protasiewicz, *Wielopoziomowe zarządzanie migracjami. Rola Europejskiego Funduszu na rzecz Integracji Obywateli Państw Trzecich w kształtowaniu polityki integracyjnej w Polsce*, Wrocław 2014, s. 113–127.

¹⁵ [cvii.org.pl/Centrum Wpieranania Imigrantów i Imigrantek](http://cvii.org.pl/Centrum_Wpieranania_Imigrantow_i_Imigrantek) [dostęp: 1.12.2015].

W grudniu 2013 r. Centrum Wsparcia Imigrantów i Imigrantek zostało zarejestrowane w sądzie jako stowarzyszenie. Współpracuje ono z Fundacją Ocalenie i Stowarzyszeniem Interwencji Prawnej. Prowadziło interesujące projekty, między innymi:

- Migranci na rzecz integracji w województwie pomorskim,
- Wspieranie i aktywizacja cudzoziemców,
- Program praktyki obywatelskiej,
- Program przeciwdziałania dyskryminacji cudzoziemców,
- Wsparcie rodzin Romów rumuńskich w Gdańsku¹⁶.

W ramach polityki integracyjnej państwa powstały strategie lokalne oparte na dialogu międzykulturowym. W maju 2015 r. w Gdańsku powstał pierwszy w Polsce Międzysektorowy Zespół ds. Modelu Integracji Imigrantów. W pracach zespołu biorą udział środowiska imigrantów, administracji publicznej, służb miejskich, jednostek edukacyjnych, sektora organizacji pozarządowych i ekspertów. Będą się zastanawiać nad działaniami, które należy podjąć w stosunku do imigrantów w kwestiach społecznych, ekonomicznych, kulturowych i edukacyjnych. Zespół jest organem konsultacyjnym i doradczym Prezydenta Miasta Gdańska w zakresie prowadzonej polityki społecznej w stosunku do imigrantów. Do zadań zespołu należy:

- identyfikacja potrzeb,
- współdziałanie instytucji i podmiotów społecznych,
- podniesienie poziomu świadczonych usług wobec imigrantów,
- opracowanie modelu, który stworzyłby odpowiednie warunki dla integracji imigrantów ze społecznością lokalną.

Zespół został podzielony na grupy tematyczne: edukacja, zdrowie, kultura, mieszkalnictwo, przemoc, dyskryminacja, wykluczenie społeczne, komunikacja społeczna, praca. Prace nad modelem integracyjnym imigrantów miały się zakończyć do 31 grudnia 2015 r.¹⁷

Zespół ds. Modelu Integracji Imigrantów zbudował konkretne rozwiązania i zadania na lata 2016–2017 w stosunku do imigrantów. Do tych zadań należą: między innymi nauka języka polskiego, przygotowanie szkół do przyjęcia dzieci imigranckich, przygotowanie kadry w zakresie służby zdrowia, edukacji i pomocy społecznej. Ważnym elementem jest uchwała Rady Miasta Gdańska dotycząca przeznaczenia mieszkań komunalnych na potrzeby nowoprzybyłych. Celem działań przedstawicieli władz miasta wobec imigrantów jest zatrzymanie ich w Gdańsku, aby mogli zasilić rynek pracy¹⁸.

¹⁶ *Ibidem*.

¹⁷ *Pierwszy w Polsce Międzysektorowy Zespół ds. Modelu Integracji Imigrantów*, www.gdansk.pl [dostęp: 2.12.2015].

¹⁸ *Gdańsk gotowy do przyjęcia emigrantów*, www.gdansk.pl [dostęp: 2.12.2015].

20 marca 2017 r. polski rząd unieważnił dokument „Polityka migracyjna Polski – stan obecny i postulowane działania”. Wprowadził nowelę „Tryb graniczny” dotyczącą osób nieposiadających dokumentów do przekroczenia granicy. Wniosek o ochronę międzynarodową ustalono na 28 dni bez obowiązku wpuszczenia na terytorium RP. Nie może być stosowany wobec dzieci pozbawionych opiekuna lub osób, których stan zdrowia nie pozwala na przebywanie w ośrodku dla cudzoziemców. Drugim elementem jest lista krajów bezpiecznego pochodzenia oraz lista krajów trzecich. Ostateczny kształt polityki migracyjnej Polski zostanie ogłoszony po przeprowadzeniu konsultacji przez Ministerstwo Spraw Zagranicznych oraz właściwe służby. Wprowadzono ułatwienia dla obywateli 6 państw: Armenii, Białorusi, Gruzji, Mołdawii, Rosji i Ukrainy, w sprawie podejmowania legalnej pracy¹⁹. Istotnym elementem jest rejestracja przez polskiego pracodawcę w Powiatowym Urzędzie Pracy. W 2016 r. zarejestrowano 235 tys. Ukraińców. Przybywają oni głównie do pracy w branżach budowlanej i opiekuńczej, a także do pomocy w pracach domowych (szczególnie kobiety). Imigrantki z Ukrainy wykonujące prace domowe często pracują bez pozwolenia na pracę, ich liczbę można szacować na kilkanaście tysięcy.

Nowela według rządu wpływa na rynek pracy, bezpieczeństwo obywateli, a także na politykę wobec migrantów ekonomicznych, na przykład z Ukrainy.

Aby prawidłowo wykorzystać potencjał imigrantów w Polsce, należy wprowadzić transparentne zasady polityki imigracyjnej, w tym spójną politykę integracyjną cudzoziemców w Polsce, co nie może być jedynie zapisem w tworzonych aktach prawnych, a winno się stać elementem bezpośrednich i realnych działań. Polityka migracyjna nie powinna być jedynie elementem, hasłem kampanii wyborczych, ale długofalowym działaniem opartym zarówno na badaniach demograficznych, jak i edukacji społeczeństwa zgodnie z zasadami tolerancji i solidarności.

Changes in Polish migration policy

Summary

Since 19th century Poland conducted emigration policy that was connected with its political, social and economic situation. The Ministry of Labour and Social Policy was established to coordinate Polish immigration policy. This body issued document that specifies the legal status of foreigners in Poland. In the framework of Polish integration policy, there were established multiple local strategies based on intercultural dialogue, one of such strategies was devised in May 2015 in Gdańsk. In March 2017 Polish government invalidated the document specifying the legal status of foreigners in Poland.

Keywords: migration, immigrants, Polish migration policy, integration, Gdańsk

¹⁹ www.rp.polityka [dostęp: 2.12.2015].